

РЕШЕНИЕ № 318

гр.Перник, 18.01.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на двадесет и втори декември две хиляди и десета година, в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 442/2009 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от ДОПК.

Образувано е по жалба на ТК „Бус-Перник“, със седалище и адрес на управление: гр. Перник, ул. „Стомана“, бл. 3, вх. Г, ап. 8, чрез председателя М.К.М., срещу решение № 6/17.09.2009 г. на Директора на Териториална дирекция на Националната агенция по приходите - гр. Перник, с което е оставена без уважение жалбата на кооперацията срещу наложена обезпечителна мярка с постановление изх. № С-06-2628 от 31.08.2009 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП гр. Перник,

В жалбата се твърди, че наложената обезпечителна мярка: „запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки“ е незаконосъобразна, тъй като с нея се надвишава задължението и освен това за описаното в постановление изх. № С-06-2628 от 31.08.2009 г. задължение вече има наложена обезпечителна мярка. Иска се отмяна на атакуваното решение и присъждане на направените разноски в производството,

Ответникът по жалбата - Директорът на ТД на НАП-Перник, оспорва жалбата и излага съображения за законосъобразност на обжалваното решение и потвърдената с него обезпечителна мярка.

Административен съд-Перник, като съобрази събраните по делото доказателства, доводите на страните и след проверка на обжалвания административен акт по реда на чл. 168 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано да оспорва обжалвания административен акт лице в законоустановения срок, поради което съдът намира същата за процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по следните съображения:

Срещу ТК „Бус-Перник“, в ТД на НАП отдел „Събиране“ е започнало изпълнително дело №00175/11.07.2008 г. за неизплатени публични вземания в размер на размер на 62 605.32 лв., в това число главница - 42 507.13 лв. и лихва - 20 098.19 лв. Задълженията произтичат от не внесени осигурителни вноски по подадени декларации образец 6 за периода месец 12.2006 г. - месец 05.2008 г., които не са погасени в определения срок за доброволно изпълнение.

След като в срока за доброволно изпълнение не е започнало погасяване на задължението с постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С-01-1785/02.07.2008 г. е наложен запор върху движими вещи - МПС- товарен автомобил "Мерцедес", модел 0405, рег. №РК 9213 АС. Застрахователната стойност на запорирания

автобус е 95 770 лв.

За същото задължение е наложено и обжалваното в настоящето производство обезпечение с постановление за налагане на обезпечителна мярка изх.№С-06-2628/31.08.2009 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП -Перник.

Постановлението за налагане на обезпечителна мярка е обжалвано по реда на чл.197, ал.1 от ДОПК, пред Директора на ТД на НАП-Перник. С решение № 6/17.09.2009 г. компетентния по горестоящ административен орган е потвърдил действията на публичният изпълнител, приел е че жалбата на ТК „Бус-Перник" е неоснователна и недоказана и я е оставил без уважение.

От изслушаната по делото съдебно икономическа експертиза, приета неоспорена от страните се установи, че действително ТК "Бус Перник" има задължения произтичащи от не внесени осигурителни вноски за периода от месец декември 2006 до месец май 2008 г. За гарантиране размера на вземането е наложена обезпечителна мярка - запор на движима вещ - МПС. Застрахователната му стойност е 95 770 лв., това е достатъчно за гарантиране на задължението, което е в по малък размер.

Задължението установено от вещото лице е в размер на 42 507,13 лв., а лихвата е 20 098,19 лв. Подробно и прецизно експерта е установил, че са налице разминавания в посочените задължения на кооперацията в справките в данъчното досие и отправените покани за доброволно изпълнение.

След извършена служебна проверка за законосъобразност на административният акт на основания по чл. 146 от АПК, приложим на основание § 2 от ДР на ДОПК, съдът счита, че обжалваното решение е постановено от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с относимите административно-производствени правила, но е допуснато нарушение на материално правни разпоредби, което е довело до незаконосъобразност на наложената обезпечителна мярка, както и на решението, с което е потвърдена.

На обезпечение подлежат публичните вземания , които са установени и изискуеми. По делото е установено и не се спори между страните, че предмет на принудителното изпълнение са вземания произтичащи от не внесени осигурителни вноски по подадени от ТК „Бус-Перник" декларации обр.6 за периода от месец декември 2006 до месец май 2008 г.

Жалбоподателя е бил поканен да изпълни доброволно задължението си и след като не го е направил е започнало принудително събиране. В компетентността на публичният изпълнител е да прецени дали да наложи обезпечителна мярка или не, като съобрази разпоредбата на чл.195, ал.2 от ДОПК. При налагане на обезпечителната мярка следва да се държи сметка ***ния взискател, така и за интересите на длъжника, без тя да води до прекомерното му обременяване. И тази преценка е в компетентността на длъжностното лице, което налага мярката. Нормата на ал. 7 на чл. 195 ДОПК изисква обезпечението да съответства на вземането на държавата.Това изискване произтича пряко и представлява проявна форма на един от основните принципи в административното производство, принципа на съразмерност, заложен в разпоредбата на чл. 6 от АПК, приложим в настоящото производство на основание § 2 от ДР на ДОПК.

Съобразно легалното определение на принципа на съразмерност съдържанието му се свежда до упражняване от страна на административния орган на възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по- голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Когато с административния акт се

засягат права или се създават задължения за граждани или за организации, прилагат се онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постига целта на закона. Разпоредбата на ал. 5 на чл. 6 от АПК задължава административните органи да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел.

След като още с първото наложено обезпечение е гарантиран размера на вземането, което има държавата не е било необходимо отново налагане на друг вид обезпечителна мярка за същото задължение. При издаване на ПНОМ с изх.№ С-06-2628/31.08.2009 г. не е съобразено императивното изискване на чл. 195, ал. 7 ДОПК за преценка за съответствие на наложения заповор върху банкови сметки като обезпечителна мярка, с размера на публичното вземане, удовлетворението на което тя трябва да гарантира, както и с обстоятелството, че този размер веднъж вече е гарантиран с заповор наложен върху движима вещ.

При осъществения административен контрол този пропуск на длъжностното лице наложило обезпечителната мярка не е отчетен и е потвърдено ПНОМ изх.№ С-06-2628/31.08.2009 г. В мотивите на решението е посочено, че публичният изпълнител е действал при условията на чл. 198, ал.2 от ДОПК. От събраните в преписката писмени доказателства е видно,че тази законова хипотеза е неприложима. Вярно е, че закона допуска налагането на няколко обезпечения за едно и също задължение, но само до размера на вземането. Още с първото наложено обезпечение размера на вземането е бил обезпечен, така че не се е налагало ново "гарантиране интереса на фиска". След като е приел, че действията на публичния изпълнител са правилни Директора на ТД на НАП е постановил едно незаконосъобразно решение.

Предвид изложеното съдът намира,че оспореното решение на Директора на ТД на НАП гр.Перник е постановено в нарушение на закона и следва да бъде отменено, както и потвърденото с него постановление за налагане на обезпечителна мярка изх.№ С-06-2628/31.08.2009 г.

При този изход на делото в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените разноски в размер на 500 лв., от които 50 лв. държавна такса, 300 лв. окончателен депозит за изготвяне на експертизата и 150 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Във връзка с горното **Административен съд - Перник**

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение 6/17.09.2009 г. на Директора на ТД на НАП гр.Перник, както и потвърденото с него постановление за налагане на обезпечителна мярка изх.№ С-06-2628/3 1.08.2009 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП -Перник.

ОСЪЖДА ТД на НАП гр.Перник, да заплати на ТК „Бус-Перник“, със седалище и адрес на управление: гр. Перник, ул.„Стомана“,бл.3, вх.Г,ап.8, чрез председателя М.К.М., сумата от 500 лв. представляваща разноски в настоящето производство.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: /п/